

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: عثمان حیدری
۰۵ مارچ ۲۰۲۲

پس از نبرد چشم‌اندازی در کار نخواهد بود

(در باره حمله ارتش روسیه به اوکراین)

۲ مارچ ۲۰۲۲

خطاب به کسانی که بیانیه برای زندگی را امضاء کرده‌اند:

خطاب به کسانی که به ششمین بیانیه [از جنگ لاکندونا] در سطح ملی و بین‌المللی پیوسته‌اند:

رفقاء، خواهران و برادران:

سخنان و افکارمان را راجع به آنچه در حال اکنون در جغرافیائی که اروپا می‌نامند در حال وقوع است، برایتان می‌گوئیم:

نخست- یک قدرت مهاجم وجود دارد: ارتش روسیه. منافع سرمایه بزرگ نیز در میان است، از هر دو جانب. اما آن‌ها که اکنون به علت هذیان‌های این وری‌ها و حساب و کتاب‌های اقتصادی فریب‌کارانه آن‌وری‌ها رنج می‌کشند، خلق‌های روسیه و اوکراین هستند (و شاید بزودی خلق‌های جغرافیاهای دور و نزدیک دیگر نیز). ما به عنوان زاپاتیست نه از این حکومت حمایت می‌کنیم و نه از آن یکی، بلکه حامی کسانی هستیم که علیه نظام و برای زندگی مبارزه می‌کنند.

در هنگام حمله چند ملت به عراق (حدود ۱۹ سال پیش)، به سرکردگی ارتش امریکا، در تمام جهان کسانی علیه جنگ بسیج شدند. هیچ انسان عاقلی فکر نمی‌کرد که مخالفت با تهاجم، به معنای پشتیبانی از صدام حسین باشد. حالا هم موقعیت مشابه است، گرچه یکسان نیست. نه زلنسکی و نه پوتین. نه به جنگ!

دوم- دولت‌های مختلف، بر اساس حساب و کتاب‌های اقتصادی، از یک باند یا باند دیگر جانبداری کرده‌اند. هیچ‌گونه ارزیابی انسانی در کار نیست. برای این دولت‌ها و «نظریه‌پردازان‌شان» دخالت‌ها-حملات-ویرانی‌سازی‌های خوب یا بد وجود دارد. خوب‌های آن‌هائی هستند که هم‌خط‌های آن‌ها انجام می‌دهند و بد‌هایشان، آن‌هائی که مخالفان‌شان به انجام می‌رسانند. تشویق استدلال‌های جنایت‌کارانه پوتین برای توجیه حمله نظامی به اوکراین، زمانی به ناله بدل خواهد شد که با همان کلمات، حملاتی به خلق‌های دیگر توجیه شود که رنده‌هایشان برای کلان‌سرمایه خوشایند نباشد.

به جغرافیاهای دیگر حمله خواهند کرد تا آن‌ها را از «ستم نئونازی‌ها» نجات دهند و یا برای از بین بردن «دولت‌های-موادمخدر» همسایه. آن‌گاه همین کلمات پوتین را تکرار خواهند کرد: «می‌خواهیم نازی‌زدائی» کنیم (یا معادل آن) و در «استدلال» در باره «خطراتی که متوجه خلق‌های‌شان است» روده‌رازی خواهند کرد؛ و آنگاه به قول رفقای روس‌مان:

«بمب‌های روسی، راکت‌ها و گلوله‌ها به طرف مردم اوکرائین پرواز می‌کنند و از آن‌ها راجع به عقاید سیاسی و زبانی که صحبت می‌کنند، چیزی نمی‌پرسند». اما «ملیت» طرفین درگیر متفاوت خواهد بود.

سوم: کلان‌سرمایه‌ها و دولت‌های «غربی» شان نشستند و نگاه کردند که چگونه وضعیت وخیم‌تر می‌شود و حتی در آتش آن دمیدند. بعد حمله که شروع شد، منتظر شدند ببینند آیا اوکرائین مقاومت می‌کند یا نه و حساب‌و‌کتاب کردند که از نتایج مختلف ممکن چه سودی عایدشان می‌شود. حالا که اوکرائین مقاومت می‌کند، پس شروع می‌کنند به فرستادن قبض‌های «کمک» که بازپرداخت آن‌ها را بعدها مطالبه خواهند کرد. پوتین تنها کسی نیست که از مقاومت اوکرائین غافلگیر شده است.

برندگان این جنگ شرکت‌های عظیم اسلحه‌سازی و کلان‌سرمایه‌هایی هستند که موقعیت را برای فتح، ویران‌سازی/بازسازی سرزمین‌ها مناسب دیده‌اند. یعنی برای ایجاد بازارهای اجناس و مصرف‌کنندگان و افراد جدید.

چهارم: به جای مراجعه کردن به آنچه رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی باند‌های مربوطه نشر می‌دهند - و هر دوی‌شان آن را به عنوان «اخبار» معرفی می‌کنند - یا «تحلیل‌های» بسیار سودآور برای متخصصان ژئوپلیتیک و آن‌ها که در تمنای پیمان وارسا و ناتو آه می‌کشند، تصمیم گرفتیم در اوکرائین و روسیه دنبال کسانی بگردیم که مثل خود ما مشغول مبارزه برای زندگی هستند و از آن‌ها سوال کنیم.

پس از تلاش‌های متوالی، کمیسیون ششم زاپاتیستی موفق شد با اقوامان که در جغرافیاهایی که روسیه و اوکرائین می‌نامند در حال استقامت و شورش هستند، تماس بگیرد.

پنجم: خلاصه این‌که این قوم‌خویش‌های ما که پرچم «رهائی» را نیز به اهتزاز درآورده‌اند، استوار ایستاده‌اند: همان‌هایی که در دونباس، در اوکرائین مقاومت می‌کنند؛ و همان‌هایی که شورشگرانه در خیابان‌های روسیه راه می‌روند و در مزارعش کار می‌کنند. در روسیه افرادی به جرم مخالفت با جنگ دستگیر شده و مورد ضرب و شتم قرار گرفته‌اند. در اوکرائین هم افرادی توسط ارتش روسیه به قتل رسیده‌اند.

فقط یک نه بزرگ به جنگ، آن‌ها را با هم و با ما متحد می‌کند؛ و همچنین سرباز زدن از «هم‌خطشدن» با دولت‌هایی که خلق‌های خودشان را سرکوب می‌کنند.

در وسط گیجی و قیل‌و‌قال در هر دو طرف، اعتقاداتشان آنان را مستحکم نگه می‌دارد: مبارزه‌شان برای رهائی، مخالفت‌شان با مرزها، دولت‌های ملی‌شان و سرکوبی که زیر پرچم‌های مختلف بر ایشان اعمال می‌گردد.

وظیفه ما این‌ست که در حد امکاناتمان به آنان کمک کنیم. کلامی، عکسی، نوائی، رقصی، مثنی که بلند می‌شود، و آغوش بازی هم - حتی از این جغرافیای دور - می‌تواند کمکی باشند که به آنان دلگرمی ببخشد.

مقاومت ایستادگی‌ست و فائق آمدن. به این قوم‌خویش‌ها در مقاومت‌شان یاری برسانیم، یعنی در مبارزه‌شان برای زندگی. این را هم به آنان بدهکاریم و هم به خودمان.

ششم: بنابر آنچه ذکر شد، پیوستگان به ششمین بیانیه در سطح کشوری و بین‌المللی را که تا به حال چنین نکرده‌اند فرامی‌خوانیم تا با توجه به تقویم‌شان، جغرافیای‌شان و با شیوه خودشان علیه جنگ موضع بگیرند و به اوکرائینی‌ها و روس‌هایی که در جغرافیای خودشان برای جهانی آزاد مبارزه می‌کنند یاری برسانند.

به همین ترتیب آن‌ها را فرامی‌خوانیم تا به مقاومت در اوکرائین، از طریق شماره حساسی که آنان به موقع خود در اختیارمان قرار خواهند داد، کمک اقتصادی کنند.

کمیسیون ششمین [بیانیه از جنگل لاکندونا] ارتش زاپاتیستی آزادیبخش ملی، به نوبه خود با ارسال کمی کمک به کسانی که در روسیه و اوکرائین علیه جنگ مبارزه می‌کنند، وظیفه خودش را انجام می‌دهد. در ضمن تماس با

قوم‌خویش‌های‌مان در *SLUMIL K'AJXEMK'OP* [سرزمین نافرمان - نامی‌ست که زاپاتیست‌ها روی اروپا گذاشته‌اند] برای تشکیل یک صندوق اقتصادی جمعی به‌منظور کمک به کسانی که در اوکراین مبارزه می‌کنند هم شروع شده است.

بدون ریا، فریاد می‌زنیم و دیگران را فرامی‌خوانیم تا فریاد برآورند: ارتش روس باید از اوکراین بیرون برود! جلوی جنگ را باید همین‌الان گرفت. اگر ادامه پیدا کند و این‌طور که بویش می‌آید، اوج بگیرد، احتمالاً هیچ‌کس نخواهد ماند تا چشم‌انداز بعد از نبرد را توصیف کند.

از کوهستان‌های جنوب شرقی مکزیکو

معاون فرمانده شورشی مویسس معاون گاله‌آنو

کمیسیون ششمین [بیانیه از جنگل لاکندونا] ارتش زاپاتیستی آزادیبخش ملی

مارچ ۲۰۲۲